

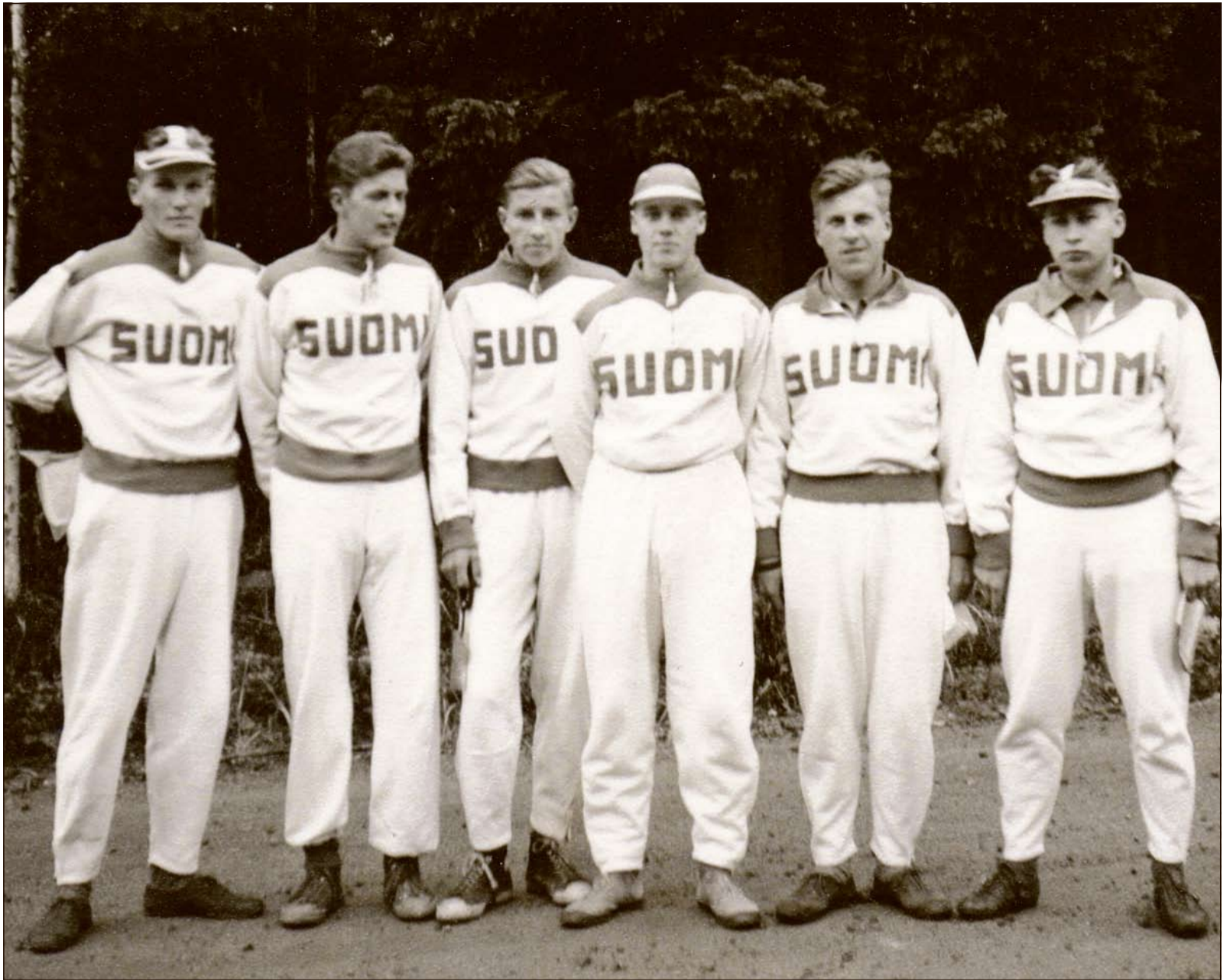
Maajoukkuesuunnistaja

Aulis Kaartinen syntyi 30.6.1937 Lumivaaran Kumolan kylän Viinakurun kamarissa. Paikan nimi juontaa ehkä aikaan jolloin viinapoltto oli luvallista talonpojille. Sinänsä sopiva paikka kahden kallion välissä, jossa oli myös kirkasvetinen tarkoitukseen sopiva puro. Jatkosodan aikana ensimmäiselle luokalle mennessään hän kertoi opettajalla nimensä - Mie oon Matti Viinakurun poika Aulis. Opettaja, joka tiesi paremmin oikeaksi. - ei kun olet Matti Kaartisen poika Viinakurusta. Siinä oli ensimmäisen koulupäivän opetus. Paljon Karjalan muistoja ei juuri ehtinyt tulla, mutta kotitalon paikka löytyi helposti siellä vierailtaessa ja monet muistot tulivat mieleen siellä pikkupoikana asuessaan. Evakkotie vei jatkosodan jälkeen perheen mukana Ylivieskan ja Alavuden jälkeen Halikkoon, josta isä Matti osti sukulaisensa kanssa isohkon tilan. Halikossa alkoi 13 vuotiaan Auloksen suunnistusura Halikon Hakoniskoissa.

Seuraavana vuonna tuli ensi aluemestaruus ja v. 1957, 20-vuotiaiden Suomen mestaruus. Varsinais-Suomen ja Helsingin piirin mestaruuden Aulis (Aku) saavutti yhteensä kahdeksan kertaa ja oli nuorten maaotteluedustajana Ruotsia vastaan v. 1956, sijoituksenaan neljäs sija ja v. 1957 tuli kuudes sija. Edellisessä maaottelussa Mäntässä hän repäisi jalkansa piikkilankaan, mutta juoksi sitkeästi loppuun saakka. Muistoksi jäi yhdeksän tikin komea arpi. Aulis on ollut edustajana myös poliisien Pohjoismaiden Mestaruudesta maastokilpailuissa vuonna 1963 Trondheimissa ja oli siellä neljäs. Lajiin kuuluu suunnistus, kartanluku ja ammunta. Alue- ja piirinmestaruuksia hiihdossa ja hiihtosuunnistuksessa on myös tullut. Aulis Kaartisella on 1 luokan ratamestarikortti suunnistuksessa ja hän on ollut ratamestarina mm. SM-kisoissa v. 1971. Tiomilan kansainväliseen kisaan osallistuminen on tapahtunut kaksi kertaa ja Jukolan viestit tulivat tietenkin käytyä. Helsingin Poliisivoimailijoihin liittyminen v. 1959 tuli ammatin kautta. Asikkalassa Jukolan viestissä tuli saman seuran joukkueessa toinen sija v. 1961.

Aulis Kaartinen armeijassa v. 1957.

Suomen alle 20-vuotiaiden suunnistusjoukkue v. 1957 Norrtäljessä maaottelussa Ruotsia vastaan. Aulis äärimmäisenä vasemmalla.

Työ ja harrastukset

Oppikouluun menon Aulis väisti taitavasti unohtamalla kertoa vanhemmilleen pääsykokeen ajan kohdan. Nuoren miehen alkuperäinen kiinnostus metsäalaa vaihtui kuitenkin poliisikouluun. Alkuun työpaikkojen asemat vaihtuivat, mutta lopullinen työ jäi kotiseudulle Saloon vuodesta 1975 alkaen. Eläkkeelle Aulis jäi v. 1995 paikallisen rikoskomisarin virasta.

Salon keskustan tuntumassa asuvaan Auloksen perheeseen kuuluvat vaimo Marja os. Toivonen synt. Viipurissa v. 1938, tytär Maarit s. 1962 ja Reijo s. 1960. Hän jatkaa isänsä ammattia. Lasten lapsia on kertynyt kuusi kappaletta. Metsä oli ja on edelleen se elementti mihin hän usein palaa. Itse poimitut marjat ja sienet haetaan keuumatkoilla lähimetsiin. Eräällä sienireissullaan Aulis törmäsi karhuun. Paikalle myöhemmin tullut vanhempi parikunta tiedusteli löytyikö sieniä, johon Aulis vastasi - ei löytynyt kuin karhu. Pariskunta katosi välittömästi kovaa vauhtia paikalta. Seuraavana päivänä löytyi kookkaan naaraan kanssa olleiden pennunkin jäljet. Metsästyksen toinen mieluisa harrastus. Noin kaksikymmentä hirveä ja saman verran peuroja on tullut kaadettua. Kunnon erämie-

hen lailla kuuluu kalastuskin silloin tällöin säiden salliessa ohjelmaan. Talvisin tulee hiihdet-

tyä pitkiäkin matkoja. Yksi asia lienee hänen kohdaltaan selvä, -

ei nimittäin varmasti eksy metsäreissuillaan.

Aarno Kaartinen

Suomen alle 20-vuotiaiden suunnistusjoukkue Mäntässä v. 1956 maaottelussa Ruotsia vastaan. Aulis alarivissä oikealla. Hänen yläpuolellaan oikeassa reunassa joukkueen johtaja Leo Backman, joka oli viimeinen helsinkiläinen huippuhihtäjä.